

N:o 16.

Herr Ola Andersson, från Malmöhus län: Om ändring af de i Kongl. stadgan angående folkundervisningen i riket den 18 Juni 1842 bestämda grunder för utgörandet af folkskolelärares aflöning.

Uti Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 21 Mars 1862, om kyrkostämman samt kyrkoråd och skolråd, stadgar § 35:

»De afgifter, om hvilka kyrkostämman beslutar, skola, utom i de fall för hvilka annorlunda är i lag eller författning stadgadt, utgå efter den för rösträtt i kyrkostämman bestämda grund.»

Öfverenskommelse om skollärares aflöning och sättet för dess utgörande är en af de angelägenheter som höra under kyrkostämman, men lär dock kunna hänföras till de fall, för hvilka i lag eller författning annorlunda stadgadt är, och i sådant fall måste till efterrättelse gälla Kongl. Maj:ts nådiga stadga angående folkundervisningen i riket den 18 Juni 1842, sådan den lyder i Kongl. kungörelsen den 29 September 1853 § 4 mom. 5, deruti — sedan föreskrifter om personala bidrag och läseavgifter äro meddelade — stadgas: »Om dessa icke uppgå till det för skollärares aflöning erforderliga belopp, skall det åligga församlingarne att det, som brister, sammanskjuta efter de i 2:dra art. bevillningsförordningen bestämda grunder, så vida ej annan öfvenskommelse träffas.»

Nu inträffar härigenom det oriktiga förhållande, att sådana egendomar som t. ex. kungsgårdar m. fl., för hvilka bevillning efter 2:dra art. ej utgöres, äro jemväl från ifrågavarande utgift befriade, ehuru innehafvarne af dessa egendomar, som för sina barn, i likhet med andra, af skollärares undervisning draga nytta, jemväl äro vid kyrkostämman, i frågor som röra denna angelägenhet, för samma egendomar röstberättigade.

Att detta förhållande är oriktigt torde ej vidare behöfva bevisas, och då innehafvarne af sådana fastigheter måste vara lika intresserade uti denna sak som i

öfriga kommunens allmänna angelägenheter, till hvilka de, ehuru bevilning enligt 2:dra art. icke utgöres, likväl måste bidraga, och påföras fyrktal efter det belopp som, derest bevilning utgå skulle, mot sådan bevilning svarar (enligt Kongl. förordningen om kommunalstyrelse å landet och Kongl. kungörelsen den 15 September 1863, § 58), synes mig rättvist, att de jemväl efter samma grund skola till skollärarnes aflöning bidraga. Jag vågar alltså vördsamt föreslå:

att Riksdagen ingår till Kongl. Maj:t med en underdånig anhållan, det Kongl. Maj:t täcktes på lämpligt sätt förordna, att sådana egendomar, som ej till staten erläggas bevilning efter 2:dra art. bevilningsförordningen, likväl skola till skollärares aflöning bidraga efter det fyrktal de, i enlighet med gällande författningar äro åsatta.

Anhållande jag om remiss till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 23 Januari 1871.

Ola Andersson.

N:o 17.

Herr J. W. Lundqvist: *Om underdånig hemställan till Kongl. Maj:t angående förenkling i ärendenas behandling och expeditionssätt hos embetsverk och myndigheter.*

I samma mån en förbättrad folkundervisning skänker en allt talrikare del af befolkningen ökade kunskaper och derigenom större förmåga att sjelfva tillse och sköta sina angelägenheter af flera slag, ökas också ganska naturligt hågen att kunna följa dessa angelägenheter och obelåtenheten dermed att finna sina bemödanden försvårade eller rent af hindrade genom former och vidlyftigheter, hvilka utan all nytta, ja till och med till märkbar skada för de rättsökande, endast synas afse att bereda en